

amendă însoțită de solicitarea de întoarcere voluntară în țara de origine și, ulterior, în a doua fază, cu sancțiunea îndepărtării, în cazul în care străinul nu își regularizează situația și nu se întoarce în mod voluntar în țara sa?

(¹) JO 2008, L 348, p. 98

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 20 octombrie 2020 – Alstom Transport SA / Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București

(Cauza C-532/20)

(2021/C 53/21)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: Alstom Transport SA

Intimate: Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București

Întrebarea preliminară

Articolul 1 alineatul (1) paragraful 3, articolul 1 alineatul (3) și articolul 2c din Directiva 92/13/CEE Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor (¹) trebuie interpretate în sensul că termenul de exercitare a căii de atac formulate de ofertantul desemnat câștigător în cadrul procedurii de atribuire împotriva deciziei autorității contractante de declarare ca admisibilă a ofertei depuse de ofertantul situat pe un loc inferior în clasamentul procedurii trebuie calculat prin raportare la data la care se naște interesul ofertantului desemnat câștigător, ca urmare a formulării de către ofertantul necâștigător a unei căi de atac împotriva rezultatului procedurii de atribuire[?]

(¹) JO 1992 L 76, p. 14, Ediție specială 06/vol. 2, p. 43.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Köln (Germania) la 3 noiembrie 2020 – ACC Silicones Ltd./Bundeszentralamt für Steuern

(Cauza C-572/20)

(2021/C 53/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Köln

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ACC Silicones Ltd.

Pârât: Bundeszentralamt für Steuern

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 63 TFUE (ex-articolul 56 CE) se opune unei dispoziții fiscale naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care impune unei societăți stabilite în străinătate care încasează dividende provenite din participații și care nu atinge pragul minim pentru participare prevăzut la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 90/435 ⁽¹⁾ (astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/123 ⁽²⁾), în scopul restituirii impozitului pe veniturile din capital, furnizarea unei dovezi, prin intermediul unui certificat eliberat de administrația fiscală străină, potrivit căruia impozitul pe veniturile din capital nu poate fi dedus de această societate sau de un acționar care deține participații directe sau indirecte în cadrul acestei societăți și nici nu poate fi reținut cu titlu de cheltuieli de exploatare ori de cheltuieli profesionale și că nicio deducere, reținere sau reportare nu are loc în mod efectiv, atunci când unei societăți stabilite pe teritoriul național, în cazul unei cote identice a participației, nu i se solicită o asemenea dovadă în scopul restituirii impozitului pe veniturile din capital?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, principiul proporționalității și principiul efectivității se opun cerinței referitoare la certificat menționate în prima întrebare în cazul în care beneficiarului stabilit în străinătate al dividendelor provenite din așa-numitele participații deținute de un acționar dispersat îi este practic imposibil să prezinte acest certificat?

⁽¹⁾ Directiva Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO 1990, L 225, p. 6, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 97).

⁽²⁾ Directiva 2003/123/CE a Consiliului din 22 decembrie 2003 de modificare a Directivei 90/435/CEE privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO 2004, L 7, p. 41, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 118).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 5 noiembrie 2020 – SC Cridar Cons SRL / Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

(Cauza C-582/20)

(2021/C 53/23)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație și Justiție

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: SC Cridar Cons SRL

Intimate: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene se interpretează în sensul că se opun unei legislații naționale care permite organelor fiscale ca, după ce au emis o decizie de impunere prin care au refuzat recunoașterea dreptului de deducere a TVA plătite în amonte, să suspende soluționarea contestației administrative până la soluționarea unui dosar penal care ar putea furniza elemente obiective suplimentare referitoare la implicarea persoanei impozabile în fraudă fiscală?